

תת"ע 13674/11/17 - מדינת ישראל נגד אלי אזולאי

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 13674-11-17 מדינת ישראל נ' אלי אזולאי

לפני כבוד השופטת שרית קריספין

המבקשת: מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אלדר

נגד

המשיב: אלי אזולאי ע"י ב"כ עו"ד מלמה

החלטה

בפני בקשת המאשימה לתיקון כתב האישום, על פי סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] (להלן - החוק), התשמ"ב - 1982, על דרך של הוספת 4 עדי תביעה, ממדור מכשור ואכיפה של משטרת ישראל וכן, תעודת עובד ציבור, תו תקן ותעודת כיוול.

ב"כ הנאשם, התנגד לתיקון המבוקש, כמפורט בתגובתו מיום 27.2.18.

דין והכרעה

המסגרת המשפטית, נקבעה בסעיף 92(א) לעיל, כאשר מלשון הסעיף עולה, כי השיקול היחיד שעל בית המשפט לשקול, בטרם יחליט בבקשה לתיקון כתב האישום, לאחר שהמשפט החל, דהיינו, לאחר שהנאשם השיב לאישום, הוא, האם "ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן".

בהקשר זה, נאמר בע"פ 4668/14 אפללו נגד מדינת ישראל:

"כידוע, לפי סעיף 92(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, רשאי בית המשפט, בכל עת

שלאחר תחילת המשפט, להורות על תיקון כתב האישום לבקשת בעל דין, "ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן" (על פרשנות המונח ראו, למשל, ע"פ 5019/09 חליוה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 25 (20.8.2013)). בעניינו, כתב האישום תוקן בשלב מוקדם מספיק - הבקשה לתיקון הוגשה ביום 18.10.2009 והתיקון הותר ביום 12.11.2009, לפני שהחלו להישמע ההוכחות בתיק - וברי שלמערער ניתנה ההזדמנות לפתח קו הגנה ולהתייחס לאישום הנוסף שיוחס לו, כפי שאף עשה בפועל (לענין מועד תיקון כתב האישום, ראו ע"פ 104/89 דרורי נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(1) 843, 848 (1990)).

בע"פ 5019/09 חליוה נגד מדינת ישראל, הפנה כבוד הש' מלצר, לפרשנותו של כבוד הנשיא הש' ברק, למונח "הזדמנות סבירה להתגונן", כפי שניתנה בע"פ 63/79 עוזר נגד מדינת ישראל פ"ד לג 3:

"נראה ליכיתנא שניתנה הזדמנות סבירה להתגונן - כולל בחובו שני יסודות. היסוד האחד הוא טכנידיוני, דהיינו, הזדמנות סבירה העומדת לרשות הנאשם להתנגד להבאת ראיות לענין עובדות שאינן מוזכרות בכתב האישום, לחקור עדים, ולהביא ראיות משלו. היסוד האחר הוא ענייני מהותי, דהיינו הזדמנות סבירה העומדת לרשות הנאשם לפתח חולייצב קו הגנה כנגד אישום שאינו מופיע בכתב האישום, אף עלולה מתוך העובדות שהובאו לפני בית המשפט. לענין יסוד שניתנה השאלה היא אם הנאשם הופתע, והאם כתוצאה מכך נמנעה ממנו אפשרות לפתח קו הגנה חדש שישוב כדי להתגונן כנגד האישום בו הורשע, אף שזכרולא באבכתבה אישום. על כן מקובל שהוא לשאול נאשם, הטוען להיעדרה של הזדמנות סבירה להתגונן 'במהיית מתגונן, ואיזה קו הגנה נמנע ממך'. עולה מהאמור, כי אם קו הגנה שבנה לעצמו הנאשם כלפי האישום שהופיע בכתב האישום כולל בחובו גם את קו הגנה אותו היה מציבה הנאשם לאישום בו הורשע אין לומר כי הנאשם הופתע, וכי לא ניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן. לעומת זאת, אם הנאשם נמנע מלהציב קו הגנה - כגון 'סיכון כפול', אותחולתו של חריג לאחריות - משום שקו הגנה זה לא נתבקש על פי העובדות המקוריות, אך עלה מתוך העובדות החדשות על פי ההורשע, אומרים כי לא נאשם לא ניתנה הזדמנות סבירה להתגונן".

במקרה שבפני, אין מדובר בתיקון כתב אישום, על דרך של הוספת אישומים, כאמור בענין חליוה לעיל. עסקין בעבירה שתועדה במצלמה אוטומטית ומשכפר הנאשם בביצוע העבירה, לא ייתכן חולק, כי קו ההגנה יסוב, אם לא כולו, אזי רובו, סביב המצלמה שבנדון. מכאן, כי לא ניתן לטעון, לטעמי, כי הנאשם יופתע או לא תינתן לו הזדמנות סבירה להתגונן, אם יעתר בית המשפט לבקשה ויאפשר את תיקון כתב האישום. בנוסף, הבקשה הוגשה בטרם החל בית המשפט לשמוע את הראיות בתיק. מכל האמור, אני נעתרת לבקשה ומורה על תיקון כתב האישום כמבוקש. המאשימה תזמן את עדיה לדיון ההוכחות.

ניתנה היום, י"ב אדר תשע"ח, 27 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.